

Görsel 4.7: Hutbe sunulurken beden dili kullanılır.

4. HUTBE SUNMA

Hatip her şeyden önce cuma namazının manevi olgunluğuna manen ve madden kendini hazırlar. Cuma gününün Müslümanların bayramı olduğunu, gelecek olan cemaatin de caminin misafirleri olduğunu bilir. Günün mutluluğu ve sevincini bütün çevresine, mahallesine, cemaatine yayar. Namazdan önce caminin iç ve dış temizliğini kontrol eder. Kılık kıyafetine gerekli özeni gösterir, cübbe ve sarığının güzel göründüğünden emin olur.

Hutbe, okunmadan önce birkaç kez gözden geçirilir, mümkünse ezberlenir. Hutbede yer alan ayet, hadis metinleri kontrol edilerek harf ve hareke hataları varsa giderilir. Arapça kısımları takılmadan, kekelemeden okumaya özen gösterilir. Türkçede anlamı değiştirecek Arapça ve Osmanlıca ifadelerin telaffuzuna dikkat edilir (Örneğin inceltme işareti olduğunda "dünya" anlamına gelen "âlem" kelimesi inceltme işareti olmadan okunduğunda "bayrak" anlamına gelir.). Kelimelerin tekil ve çoğullarının okunuşuna da dikkat etmek gerekir (Veli kelimesinin çoğulu "evliya" olduğu hâlde "evliyalar" şeklinde hatalı kullanılması gibi.).

SIRA SİZDE

Aşağıda okunuşları verilen terimleri arkadaşlarınızla karşılıklı telafuz ediniz.

inzâl	Ravza-i mutahhara
Nübüvveti	Beyt-i makdis
Kelime-i Vâhide	Celle celâluhu
Âdem-i İttifak	eşhedü
Cevâmi'ul-kelim	nebiyyinâ
Mâ-kablini	Cenab-ı Allah
Beytullah'i-l-Harâm	müfred
gayr-i müslim	rahimehullah
terkiben	kuddise

(İlyas Karslı, Osmanlıca Metinleri Anlamada Arapçanın Önemi, s. 45-88.)

Görsel 4.8: İç ezan okuyan müezzin

Hutbeyi sunmak için vakarlı bir şekilde minbere çıkılır. Hareketlerde aşırılıktan uzak, ölçülü olunur. Belirli basamaklarda durulup dualar okunarak minbere çıkılır, sonra uygun basamakta oturulur.

Okunacak hutbenin metin aralarında nefret duyguları uyandıracak, şiddeti çağrıştıracak, cemaat içinde küskünlüklere yol açacak yorumlardan kesinlikle uzak durulur. Bu konu hakkında Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur: **"Sen onlara sırf Allah'ın lütfu sayesinde yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı kalpli olsaydın, hiç şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi.."[12]**. Kur'an-ı Kerim'in ve rahmet Peygamber'i Hz. Muhammed'in (s.a.v.) ışığında, dinimizin sevdirici, müjdeleyici tarafları ön plana çıkarılır.

Hatip, jest ve mimiklerinde dengeli bir yol seçer. Hutbe akıcı bir üslupla, takılma ve kekelemeye düşmeden, iyi bir tonlama ile okunur. Tonlamalar ne çok yüksek ne de alçak olmalıdır. Hutbe duaları usulüne uygun, makamsız ve tegannisiz okunur. Hutbe okunurken sürekli kâğıda bakılmaz. Metne bakılması gerektiğinde dahi cemaatle göz teması kesilmez. Uzun cümleler kurulmadan kelimeler tane tane söylenir, gerekirse aralarda duraklanarak cemaatin dinlediklerini değerlendirmeleri sağlanır. Cami dışında cemaat varsa ve hava şartları bozulursa hutbe duruma göre kısaltılır.

Biliyor Musunuz?

Resul-ü Ekrem'den sonra hutbe dinî fonksiyonu yanında siyasî hâkimiyetin sembolü olarak da önem kazanmıştır. Hz. Ebu Bekir (r.a.) halife seçildiği zaman takip edeceği siyasetin temel prensiplerini açıklayıcı mahiyette veciz bir hitabede bulunmuş, diğer üç halife de bu geleneği sürdürmüştür.[1] Valiler de göreve başladıklarında benzer konuşmalar yaparlardı. Öte yandan ilk zamanlarda cuma hutbesini halife okur, namazı da o kıldırırdı. Daha sonra hutbe ve namaz için görevliler tayin edilmeye, hutbe sırasında hâkimiyet ve istiklâlin sembolü olarak halifenin ve sultanın ismi zikredilmeye başlandı.[2]

1. İbn Hişâm, es-siretü'n-Nebeviyye,C 4, s. 311.
2. Mustafa Baktır, "Hutbe", DİA, C 18, s. 426.

12. Âl-i İmrân suresi, 159. ayet.